

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΘΡΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησία Φράγ. 12.
 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησία » 14.
 Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
 ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
 ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
 τὸν στίχον λεπτά 20.
 Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
 κατ' ἀποκοπὴν.

Ῥωσσοβουλγαρικαὶ βιαιοπραγίαι.

Ἀνεκδιήγητα εἰσὶν τὰ δεινοπαθήματα ὅσα υφίστανται οἱ Τούρκοι καὶ ἰδίως οἱ Ἕλληνες τῆς Θράκης ὑπὸ τῶν Βουλγάρων καὶ Ῥώσων. Ἡ ἀ' Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ φύλλον τῆς 2 Μαΐου ὀλόκληρον κατάλογον ἀσχημιῶν πρωτοτύπων διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν κανονισμῶν τῶν Ῥωσσοβουλγάρων, ὃν παρέλαβεν ἐκ τῆς «Θράκης» τῆς Κων/πόλεως. Ἡ δὲ ἀ' Ὄρα» τῆς παρελθούσης Τετάρτης κατεχώρισεν ἀνταπόκρισιν ἐκ Φιλιππουπόλεως, ἣν ἀδύνατον ν' ἀναγνώσῃ τις καὶ νὰ μὴ ἀγανακτήσῃ διὰ τὰ γενόμενα. Ὁ σκοπὸς τῶν Ῥωσσοβουλγάρων ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ὑποχρεώσῃ καὶ ἔθνισμὸν καὶ πᾶν ὃ,τι ἑλληνικόν, καὶ νὰ γείνωσι Βούλγαροι. Ἐκ τῆς ἐν λόγῳ ἀνταποκρίσεως ἀποσπῶμεν τὰ ἑξῆς :

«Τὴν 3 Ἰανουαρίου ἀπεχώρησαν ἡμεῖς τῆς Φιλιππουπόλεως τὰ τουρκικὰ στρατεύματα, τὴν δ' ἐπιοῦσαν εἰσήλθον εἰς αὐτὴν ὁ στρατηγὸς Γούρκος μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν βορειοτέρων μερῶν οὔτοι μετὰ πλείστων βουλγάρων ἐκ τῶν τιωτῶν ἐπεδόθησαν εἰς λεηλασίαν τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἀρχομένων στρατευμάτων. Τὴν ἡμέραν ταύτην οἱ βούλγαροι ἐφόνευσαν ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ δύο ἀσπλους ὅτι ὠθωμανούς, πρὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ὑποπροξενείου ὠθωμανίδα ἃ ἐν τῷ Ὀρτᾶ-Μεζάρ τρεῖς ἑτέροις, ἀσπλους καὶ τούτους. Τὸ ἔργον τῆς σφαγῆς τῶν ἀσπλων ὠθωμανῶν ἐξήκολούθησε καὶ κατὰ τὰς ἐπομένους ἡμέρας, πολλῶν φονευσάρας δὲ ζαπτιέδες, φυλάττοντες τὸ διοικητήριον, καὶ 15 ἑτέροις στρατιώται ἀσπλοι φονευθέντες ἐρρίφθησαν εἰς τὸν ποταμόν. Ἡ λεηλασία τῆς πόλεως ἐξήκολούθησε, οἱ δὲ κάτοικοι προσέφυγον εἰς τοὺς προξένους τῶν ξένων δυνάμεων, αἰτοῦντες βοήθειαν. Οἱ προξένοι ἐν σώματι μεταδάντες παρὰ τῷ στρατηγῷ Γούρκῳ, παρεκάλεσαν αὐτὸν ὅπως λάβῃ μέτρα πρὸς παρεμπόδισιν τῆς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν του καὶ τῶν Βουλγάρων διαπραττομένης ἀρπαγῆς, προσθέντες ὅτι ἀφοῦ ὅπωςδὴποτε ἡ πόλις ἐπὶ δύο σχεδὸν ἔτη ἐγένετο σεβαστὴ ὑπὸ τῶν βασιβουζούκων, ζεϊμπέκων καὶ κερκασίων, εἶναι σκληρὸν νὰ δι-

αρκάζηται ὑπὸ τῶν στρατῶν τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ὅστις ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ πολέμου ἐκήρυξεν ὅτι σκοπὸς αὐτοῦ ἦτο ἡ ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ ἀπελευθέρωσις τῶν χριστιανῶν καὶ ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ διατήρησις τῆς περιουσίας πάντων τῶν κατοίκων, ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκείας». Ὁ στρατηγὸς ἐδείχθη συγκινούμενος, ἀλλ' ἐδήλωσεν ὅτι ἐπὶ δύο ἡμέρας θὰ ἐπίσταται διαβατικὴ τις κατάστασις, πλὴν ὑπεσχέθη ὅτι θὰ λάβῃ μέτρα, προσθεὶς ὅτι, τῆς χωροφυλακῆς μὴ ἀφιχθείσης εἰσέτι, ἐπεθύμει νὰ συμπράξῃ μέρος τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ μετὰ τῆς πολιτοφυλακῆς πρὸς κατάπausιν τῆς λεηλασίας, παρεκάλεσε δὲ τοὺς προξένους νὰ συνδράμωσιν αὐτὸν πρὸς τοῦτο· οὔτοι ἀπάντησαν ὅτι πᾶσαν συνδρομὴν θέλουσι τῷ παράσχει ἀλλ' ἀνάγκη ὑπάρχει ὅπως δημοσιεύσῃ ὁ στρατηγὸς προκήρυξιν πρὸς τὸν στρατὸν καὶ τὸν λαόν, παραινῶν αὐτοὺς εἰς τὴν τάξιν. Ὁ στρατηγὸς οὐδὲν τούτων ἐπραξεν, ἀρκεσθεὶς εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ στρατηγοῦ κ. Broek ὡς στρατιωτικοῦ τῆς πόλεως διοικητοῦ, ἀνδρὸς στερουμένου καὶ θελήσεως καὶ ἰσχύος. Ἡ λεηλασία ἐν τούτοις ἐπατείνετο, οἱ δὲ προξένοι διεμαρτυρήθησαν ἐπὶ ταύτῃ πρὸς τὸν στρατηγόν, καθιστῶντες αὐτὸν ὑπεύθυνον διὰ τὰ συμβαινόντα. Ἀλλὰ καὶ τὸ μέτρον τοῦτο οὐδεμίαν ἔσχεν ἐπ' αὐτὸν ἐπιρροήν, καθόσον οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Ῥώσοι στρατιῶται ἀνενοχλήτως ἐλεηλάτων τὰς οἰκίας ὅτε δὲ ἐξηντλήθησαν τὰ εὐμετακόμιστα εἶδη, ἤρξαντο ἀποσπῶντες τὰς ὑέλους ἀπὸ τῶν παραθύρων, ἀρπάζοντες θύρας καὶ παράθυρα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν, βεβηλοῦντες τὰ ἱερά τῶν ὠθωμανῶν τεμένη καὶ πυρπολοῦντες τὰς οἰκίας, ὧν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ 64 κατεστράφησαν διὰ τοῦ πυρός.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Π. Δουλᾶ, ἐμπόρου, ἀπόντος εἰς Ἀδριανούπολιν, εἶχον καταλύσει ἀξίωματικοὶ τινες καταλαβόντες τὰ ἀνοικτὰ δωμάτια. Μετὰ τινος ἡμέρας ἔρχεται ἄλλος ἀξίωματικός, ὅστις μὴ εὐχαριστούμενος εἰς τὰ δωμάτια ταῦτα, διαρρηγνύει τὴν θύραν ἐνὸς κεκλεισμένου δωματίου, ἐν ᾧ εἶχε θέσει ὁ ἰδιοκτήτης πᾶν ὃ,τι πολύτιμον ἐκέκτητο. Ὁ ἀξίωματικὸς ὠκειοποιήθη πάντα τὰ ἐν τῷ δωματίῳ πράγματα. Ὁ κ. Δουλᾶς ἐπανέρχεται ἐξ Ἀδριανουπόλεως καὶ προσφυγῶν εἰς τὸν ἀστυνόμον, παρεκάλεσεν αὐτόν, ὅπως ἐνεργήσῃ ἵνα τῷ ἀποδοθῇ ἡ περιουσία του. Ὁ ἀστυνόμος παραλαβὼν τὸν κ. Δουλᾶν μεταβαίνει μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκίαν, ἐνθα εὐρίσκει τὸν ἀξίωματικὸν κατέχοντα τὸ δωμάτιον, ἀναγγέλλει αὐτῷ τὸν σκοπὸν τῆς ἀφιχθείας του, ἀλλ' ἐκείνος ὀργίλως ἀπαντᾷ ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ δωματίῳ

τῶ ἀνήκουσι, καὶ ὅτι ὡς ῥώσσοι ἀξιωματικοὶ οὔτε προσβάλλεται εὐκόλως οὔτε ψεύδεται. Ὁ Δουλᾶς βλέπει ἐν τινι γωνίᾳ τὸ κιβώτιον ἐν ᾧ εἶχε τιμολογῆ ἀντικείμενα· τὸ κιβώτιον αὐτὸ εἶναι ἰδικόν μου, ἀνακράζει. — Οὐχί, ἀπαντᾷ ὁ ἀξιωματικός, καὶ αὐτὸ μοι ἀνήκει ὡς καὶ τὰ ἄλλα. — Κύριε ἀστυνόμη, λέγει ὁ ἀτυχὴς Δουλᾶς, ἰδοὺ ἡ κλεις ἀνοίξατέ το, ἡ μία τῶν ἐσωτερικῶν ταινιῶν εἶναι κεκομμένη, ἔχει ἔσωθεν τοιοῦτον χρώμα. Τὸ κιβώτιον ἀνοίγεται· ἀποδεικνύονται ἀληθῆ τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Δουλᾶ λεγόμενα, ἀλλ' ἐκ τοῦ κιβωτίου ἔλειπον πάντα τὰ ἐν αὐτῷ κατατεθειμένα. Ἄλλ' ὅμως, ὅπως μὴ προσβληθῆ ὁ ἀξιωματικός, ὅστις εἶχεν ἰσχυρισθῆ, ὅτι τὸ κιβώτιον τῷ ἀνήκει, ἡ ἀστυνομία ἀφῆκε τὸ κιβώτιον εἰς τοῦτον. Ἐτερος Ἕλληνας ὁ κ. Α. Γκουμουζερδάνης ἀναγνωρίζει εἰς χεῖρας ἀξιωματικοῦ καταλύσαντος ἐν τῇ οἰκίᾳ του τὰς ἡμίονους αὐτοῦ· ζητεῖ παρά τοῦ ἀξιωματικοῦ ταύτας, ἀλλ' ἐκεῖνος ἰσχυρίζεται, ὅτι αἱ ἡμίονοι εἶναι ἰδικαί του.

Ἐν τῷ δὲ ὀθωμανίδων οὐδεμία ἔμεινε μὴ ὑβρισθεῖσα, τῶν βουλγάρων ἀστυνόμων πρωταγωνιστούντων εἰς τὸ ἀτιμον τοῦτο ἔργον καὶ καταδεικνύοντων τοῖς Ῥώσσοι στρατιώταις τὰ κρυφύμενα τῶν ἀτυχῶν τούτων πλασμάτων.

Ἐπὶ τούτων διαπράττοντο καὶ ἐν ταῖς πλησιόχωροις κωμοπόλεσι καὶ τοῖς περὶ τὰ χωρία. Ἐν Παζαρτζικίῳ οὐδεμία ἑλληνικὴ ἢ ὀθωμανικὴ οἰκία διεσώθη ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῶν Ῥώσσοι καὶ Βουλγάρων Ἐν Στενιμάχῳ καὶ Δερμέν-δερέ ἡ καταδίωξις περιορίζεται κυρίως κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Αἱ πρὸς τὴν Φιλιππούπολιν ὁδοὶ, αἱ ἀτραποὶ καὶ χάνδακες, δημόσιαι τε καὶ ἰδιωτικαί, εἰσὶ πλήρεις πτωμάτων. Σφαγαὶ διεπράχθησαν καὶ ἐν τοῖς σταθμοῖς Παπατζῆ καὶ Βέλλοβας. Ἐν Δαουτζόβῳ, χωρίῳ καθολικῷ, Ῥώσοι καὶ Βούλγαροι ὑβρισαν ἀδελφὴν τοῦ ἐλέους παρουσία τοῦ ἱερέως Παύλου, ὃν καὶ ἐπίτηδες γυμνὸν εἶχον ὀδηγήσει αὐτόσε. Ἐν Ἀχλέρ-Τσελεμπῆ, τῷ ἄνω καὶ τῷ κάτω Ραϊκόβῳ, βανδαλικά διεπράχθησαν πράξεις ὑπὸ τῶν Ῥώσσοι καὶ βουλγάρων.

Ὁ Ἕλληνας πρωτοσύγγελος ἀπεδιώχθη τῆς οἰκίας του, σφοδρῶς ἐκ τοῦ γενεῖου, οἱ δ' Ἕλληνες ἱερεῖς ἐξεβλήθησαν τῶν ἐκκλησιῶν, οὐδεμία δ' ἐπιτρέπεται αὐτοῖς ἱεροτελεστία. Τὸ Χάσκισι ἐλεηλατήθη ὑπὸ τῶν Ῥώσσοι στρατιωτῶν οἱ ἐνταῦθα μᾶλλον παθόντες εἶναι οἱ Ἕλληνας, ὃν ἀπειλεῖται ἡ ζωὴ, ἀν δὲν ἀποταχθῶσι τῷ Ἕλληνισμῷ. Εἰς ἐκ τοῦ χωρίου τούτου ἐλθὼν ἐνταῦθα ζητῶν παρά τῶν ῥωσικῶν ἀρχῶν δικαιοσύνην κατὰ τῶν ἀρπάγων του ἔλαβεν ἀπάντησιν, ὅτι μωρὸς εἶναι ἐλπίζων ὅτι θὰ ἀναλάβῃ τὴν περιουσίαν του πρὶν ἢ ἀπαρνηθῆ τὸν Ἕλληνισμόν. Ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ οἱ Βούλγαροι κατακαύσαντες τὰ θρανία, τὰ παράθυρα καὶ τὰς θύρας τῶν ἑλληνικῶν σχολῶν ἀπηγόρευσαν τὴν διδασκαλίαν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐν Περιστέβῳ δὲ τοῦ Παζαρτζικίου πάντων τῶν Ἑλλήνων καὶ ὀθωμανῶν ἀφῆρσαν τὰς περιουσίας οἱ Βούλγαροι, φονεύσαντες καὶ τὸν Ἕλληνα Γεώργιον Μπέταν. Ἐννοεῖται ὅτι παραπλήσια διεπράχθησαν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἑλληνικαῖς κωμοπόλεσι.

Ἡ καταφορά ἐννοεῖται ὅτι περιορίζεται ἰδίως κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Οἱ ἐπιβληθέντες φόροι εἶναι βαρεῖς ἰδίως δὲ οἱ ἐπὶ τῶν οἴνων, λόγῳ δῆθεν ὅτι ἤθελον νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ὑπαρξίν πολλῶν οἴνοπωλείων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἐδέξαστο τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην τὸν ῥωμοῦνον συνταγματάρχην κ. Ἀλτζιόν ἐν ὄλῃ τῇ ἐπισημότητι ἐγχειρίσαντα τὸν ῥωμοῦνικόν Μεγαλόσταυρον. Τὴν δὲ ἐπιούσαν τὸ ἑσπέρας προσελήθη εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ Βασιλέως.

— Λυπηρὸν συμβάν ἔλαβε χώραν προχθές. Δυτικὸς τις ἱερεὺς, δὸν Νικόλαος Χαλαβαζῆς καλούμενος, ἐπιστρέφων ἐκ τῆς ἐξοχῆς του κατερρίφθη ἐκ τοῦ ὄνου ἐφ' οὗ ἐκίητο, τραυματισθεὶς εἰς τὸ στήθος καὶ τὸν πόδα ὑπὸ δρομαίως διαβαίνουσας ἀμάξης ἀπροσέκτου καὶ ἀνικάνου ἀμαξηλάτου. Τὸν ἱερέα τοῦτον μετέφερον ἐφ' ἀμάξης ἡμιθανῆ εἰς τὸ Φκομακεῖον τοῦ κ. Καρβώνη, ὅπου ἐχορηγήθη αὐτῷ ἰατρικὴ βοήθεια· εἶτα μετεκόμισαν αὐτὸν κκῶς ἔχων εἰς τὴν ἐν ἄνω Σύρῳ οἰκίαν του. Ἡ Ἀστυνομία ὀρεῖται νὰ λάβῃ πρόνοιαν ὅπως μὴ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν τοχόντα νὰ διευθύνῃ ἀμάξαι, διότι εἶναι κίνδυνος ἵνα συμβῶσι καὶ ἄλλα μεγαλεῖτερα δυστυχήματα.

— Χθὲς κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας ἐξ Ἑλλησπόντου προερχομένη ἡ ἀγγλικὴ κανονιοφόρος ἀΚοκατρίτσεν ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Μαργράβ διοικουμένη μὲ πλήρωμα ἀνδρῶν 54 καὶ ἐν μέγα τηλεβόλον ἀναχωρεῖ δὲ σήμερον κατευθυνομένη εἰς Μελίτην.

— Διετάχθη ὁ σχηματισμὸς στρατοπέδου μεταξὺ Στυλίδος καὶ Ἀχαιοῦ. Εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦτο συγκεντρωθήσονται τὰ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν Ἑλλάδα στρατεύματα. Πλὴν δὲ τοῦ στρατοπέδου τούτου καὶ ἐν Ἀθήναις γίνεται συγκέντρωσις στρατευμάτων, προερχομένων ἐκ Πελοποννησίων ὄλων τῶν στρατιωτῶν τῶν μὴ ἀπολύτως ἀναγκιούτων εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπορσίας. Τὰ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ στρατεύματα θ' ἀνέλθωσι εἰς 4,000.

— Διαταγὴ πρὸς ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργείου παραγγέλλει, ὅπως οἱ τοχόντες ὑποχρεωτικοὶ κλήρου ἐν τῇ ἐκτάκτῳ τοῦ στρατοῦ ἐπεδρεῖα ἀναλαβόντες δὲ βραυτεράν ἐθελουσίαν ὑποχρεώσιν εἰς τὸν στρατόν, ἀπωλυθῶσι ἅμα καὶ οἱ ἔκτακτοι ἐπεδρεῖοι, ἐκτὸς ἀν οὗτοι αἰτήσονται τὴν ἐν τῷ στρατῷ παρμονὴν των.

— Ἐν Πειραιεὶ ἐδοκιμάσθη τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην τὸ ὑποβρύχιον πλοῖον τοῦ κ. Ἐμ. Α. Γρυπάρη. Εἰσῆλθεν οὗτος εἰς αὐτὸ μετὰ τῶν δύο υἱῶν του, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐξῆλθεν εἰπὼν ὅτι τὸ πλοῖον στερούμενον τοῦ ἀναγκείου ἔργματος (σαβούρας) δὲν δύναται νὰ καταδυθῆσθῃ. Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐπαναλαμβάνεται ἡ δοκιμὴ.

— Κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Μεσολογγίου ἐνέσκηψεν ἀπειλητικὴ εἰς τὰς ἀμπέλους νόσος. Πρὸς ἐξέτασιν αὐτῆς ἀναχώρησε τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην εἰς Μεσολογγίον, διαταγῆ τῆς κυβερνήσεως, ὁ κ. Δ. Χελβράιχ καὶ ἄλλοτε ἐπιτυχῶς ἐκτελέσας παραπλησίας ἀποστολάς.

— Βουλευτὴς Ἰδρας κατὰ τὴν ἀρτίως γενομένην ἐκλογὴν ἐξελέχθη ὁ κ. Γ. Βούλγαρης εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος πατρὸς τοῦ Δ. Βούλγαρη, Βουλευτῆς δὲ Ἄργους ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀνδρ. Δανοπούλου ὁ υἱὸς αὐτοῦ κ. Σ. Δανόπουλος.

— Νεώτατος ἐτι τὴν ἡλικίαν ἀπεβίωσεν ἐν Μεσολογγίῳ ὁ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ, ἀδελφὸς τῶν κ. κ. Ἐπαμ. καὶ Δεων. Δεληγεώργη, ἀφείς ἀφ' ἑαυτοῦ πένθος εἰς τοὺς οἰκείους, συγγενεῖς καὶ συμπολίτας του. Κατανυκτικὴ ἦτον ἡ κηδεῖα του ἐν Μεσολογγίῳ, ἔθνα ὁ τεθνεὺς ἐτιμᾶτο παρά πάντων διὰ τὰς κοσμούσας αὐτὸν ἀρετὰς καὶ τὸν ἐντιμον βίον του. Ζῶν μακρὰν τῆς πολιτικῆς τύχης ἡσυχολεῖτο ὁ μακαρίτης εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων του καὶ τῆν τύχην

εὐθύτης καὶ χρηστοῦ πολίτου. Αἰωνία του ἡ μνήμη! Κύριος ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων.

— Κατὰ τὰς θλιβερὰς ἡμέρας, γράφει ὁ «Ἑλληνομίχης» τῆς Κερκύρας, τῆς ἐν Λυκουρούῳ καταστροφῆς, οἱ βάρβαροι λάπιδες ἤρπασαν ἀπὸ τῶν οἰκίων αὐτῶν διαφόρους γυναικίας, αἱ ἐκθέτουσι σήμερον εἰς πώλησιν. Τρεῖς ἐκ τῶν γυναικῶν τούτων, τὰς δύο τοῦτέστιν ἀδελφὰς τοῦ Διάσκα Γιουτάση καὶ τὴν Μαρίναν Γκίκα ἐκ Λυκουρού, ἠγόρασεν ἡ ἐν Κερκύρῃ ἐπιτροπὴ ἀντὶ 10 λιρῶν, αἱ δὲ γυναῖκες ἐφθασαν ἐνταῦθα τὴν νύκτα τῆς κυριακῆς ἐν κακῇ καταστάσει. Ἡ ἀπλὴ ἐξιστόρησις τῶν παθημάτων τῶν δυστυχῶν τούτων γυναικῶν ἀποτελεῖ θέμα θλιβερὰς τραγωδίας.

— Κατὰ ἰδιαιτέρως τινὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πληρορορίας, γράφει ἡ «Παλιγγενεσία», ὁ ῥώσος στρατηγὸς Τοτλεβεν ἀπεράτισε νὰ καταλάβῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐπειδὴ θεωρεῖ τὴν ἐν ἁγίῳ Στεφάνῳ θέσιν αὐτοῦ οὐχὶ ἀσφαλῆ. Προσεῖτι φρονεῖ ὅτι ὁ ἀγγλικὸς στόλος δυνατὸν ν' ἀπειλήσῃ ἐκρηγνυμένου πολέμου τὰς παρὰ τὸν Βῤῥεῖνον κτήσεις τῆς Ῥωσσίας καὶ νὰ γίνῃ κύριος πολλῶν ἐπικαίρων θέσεων, ἥτοι τῆς Βάρνας, τοῦ Βατοῦμ καὶ ἄλλων. Τὴν γνώμην αὐτοῦ ὁ Τοτλεβεν ὑπέβαλεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλεξάνδρον, ἥτις, ὡς λέγεται, ἐνεκρίθη. Ἐὰν δὲ τοῦτο ἀληθεύῃ, φαίνεται ὅτι ἡ Ῥωσσία ἀπεράτισε νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τὰς προτάσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ νὰ ἐτοιμασθῇ ὡς εἰς πόλεμον ἐπικείμενον καὶ ἀφρευκτον. Κατ' ἄλλας δὲ πληροφορίας οἱ Ἕλληνοὶ ἐπιθυροῦσι μᾶλλον ἢ οἱ Ῥῶσοι πρῶτοι νὰ ποιήσωσιν ἀρχὴν τοῦ πολέμου. Ἐπιτηροῦσι δὲ αὐστηρῶς τὰ κινήματα τῶν ἐν ἁγίῳ Στεφάνῳ, ὑποπτεύοντες μὴ ἐν ὧρα νυκτὸς διαπεράσωσι στρατὸν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην τοῦ Βοσπόρου.

— Κατὰ τὴν «Καρτερίαν», οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς τῶν Ἰωαννίνων κρατούμενοι αἰχμαλίωται ἐπαναστάται ἀπελύθησαν, μεσολαβήσαντος ὑπὲρ αὐτῶν παρὰ τῇ Πύλῃ ἐπιφανοῦς ἐν Κων/πόλει ὁμογενοῦς. Πιθανῶς τὸ αὐτὸ μέτρον θὰ ἐφαρμόσῃ ἡ Πύλη καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων αἰχμαλιώτων ἐπικρατῶν τῶν κρατουμένων ἐν Λαρίσῃ καὶ ἀλλαχού τῆς Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας.

— Ἐν Νικομηδείᾳ ἐπανεληφθήσαν οἱ σεισμοὶ ἰσχυρότεροι ἢ πρότερον, ὁ δὲ πρῶτος ἐξ αὐτῶν ὑπῆρξε καταστρεπτικώτατος· τοῖχοι πολλοὶ κατέρρευσαν καὶ ὀλίγα λίθινα κτίρια, πολλὰ δὲ διεσπάρησαν, ὧν πλεῖστά εἰσιν ἐτοιμώροπα τὸν ἔσχατον δὲ διατρέχει κίνδυνον ὁ σταθμὸς τοῦ οἰδηροδρόμου. Οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων διανυκτερεύουσιν ὑπὸ σκηνᾶς ἐπὶ τούτῳ σθηθείσας. Ἐκ τῶν περὶ χωρίων τῶν περὶ τὴν Σαπάντζαν σπουδαιότεραι καὶ θλιβεραὶ ἀγγέλλονται καταστροφαι. Εἰκάζεται ὅτι πηγὴ τῶν σεισμῶν τυγχάνει τὸ χωρίον Ἐσμέ.

— Λωποδύτης τις θελήσας ν' ἀρπάξῃ ἐν τῇ ὁδῷ τὰ ἐνώτια Ἑλληνίδος τινος κυρίας ἐν Κων/πόλει, ἔσχισε τοὺς λοβούς τῶν ὧτων τῆς μετὰ τῶν ἐνωτίων καὶ ἀπῆλθε καταζητούμενος.

— Κατὰ τὸν «Ἀνατολικὸν Κήρυκα» ἐξακολουθοῦσιν αἱ μεταξὺ Πύλης καὶ Αὐστρίας διαπραγματεύσεις περὶ τῆς ἐπανόδου τῶν προσφύγων Βοσνίων εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν.

— Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα οἱ Ῥῶσοι καὶ Βούλγαροι ἐπυρπόλησαν πρό τινων ἡμερῶν ὑπὲρ τὰς 1,200 τουρκικὰς οἰκίας ἐν Χάβσα, ἐξακολουθοῦσι δὲ προξενούντες μεγάλας ζημίας εἰς πάντας τοὺς μὴ βουλγάρους.

— Διαταγῇ τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ Ἀδριανουπόλεως ὁ ἑλληνικὸς μητροπολιτικὸς ναὸς καὶ ἡ ἑλληνικὴ μητρόπολις τῆς πόλεως ἐκείνης παρεδόθησαν εἰς τοὺς Βουλγάρους.

— Διὰ ζοφερωτάτων χειμῶντων (γράφει ἡ «Ἐφημερίς

τῶν Σηζήτησεων») περιγράφουσι τὴν κατάστασιν τῆς Ῥωμανίας αἱ ἐκείθεν ἐπιστολαί. Κυριολεκτικῶς εἰπεῖν ὁ ῥώσικὸς στρατὸς κατέκλυσεν ὁλόκληρον τὴν ἡγεμονίαν, αἱ δὲ πρηνυλακαὶ σώματος ἐξ 25,000 ἀνδρῶν εὐρίσκονται εἰς τὰ πρὶθυρα τῆς πρωτεύουσας, ἧς ἡ ὑπ' αὐτῶν κατάληψις ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀναμένεται. Μέχρι τοῦδε ἡ κυβέρνησις ἀντέστη εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῆς στρατιωτικῆς συμβάσεως μετὰ τῶν Ῥώσων πρὸς κατάληψιν τῆς χώρας ἢ κατ' εὐφημῶν τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν συγκοινωνιῶν τοῦ ἐν Τουρκίᾳ ῥωσικοῦ στρατοῦ μετὰ τῆς Ῥωσσίας, τούτου δ' ἕνεκα ἡ κατοχὴ τοῦ Βυκουρεστίου δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βεβαιοία.

Ὁ ῥωμανικὸς στρατὸς ἀνεχώρησεν ὡς γνωστὸν ὀπισθεν τοῦ Ἀλούτα ἐν τῇ μικρᾷ Βλαχίᾳ, εἰς δὲ τὴν Κραϊσθὸν πρόκειται νὰ μετενεχθῶσι τὸ δημόσιον ταμεῖον. τὸ μεταλλικόν, τὰ γεωγραφικὰ καὶ τὰ ἀρχεῖα τοῦ κράτους, αὐτῆ δὲ θέλει μεταβῆ ὁ ἡγεμὼν Κάρολος μετὰ τῆς ἡγεμονίδος. Εἰς μικρὰν δὲ Βλαχίαν ἔχει ὠπαύτως μετενεχθῆ καὶ ἅπαν τὸ πολεμικὸν ὕλικόν. Τὸ δημόσιον ταμεῖον ἔκλυσε πᾶσαν πληρωμὴν, ὅπερ οὐκ ὀλίγον συντείνει εἰς τὴν δεινώσιν τῆς καταστάσεως τῆς χώρας.

— Εἰς τοὺς «Καιρούς» ὁ Χόρσαρτ πρῶτος ἀπευθύνει ἐπιστολὴν δι' ἧς ὑποδεικνύει ὅτι τῆς ὄρας ἐλθούσης ὁ πρῶτος τουρκοναύαρχος θέλει ὑπηρετήσῃ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν. Συνηγορεῖ θερμῶς ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς τοῦ Βλανσορίλδ, προσκαλεῖ δὲ ὅλον τὸν ἀγγλικὸν λαὸν εἰς σύμπραξιν, διότι, λέγει, αὐτὴ ἡ ὑπάρχουσα τῆς Ἀγγλίας ὡς μεγάλου ἔθνους διακινδυνεύει. Καταλήγει δὲ τὴν ἐπιστολὴν του διὰ τῶν ἐξῆς: «Ἐὰν πρέπει νὰ πολεμήσωμεν, ὁ ἀγὼν ἡμῶν εἶναι νόμιμος καὶ δίκαιος καὶ θέλομεν κερδίσειν».

— Αἱ ἐφημερίδες τῆς Βραζιλίας ἐν Ἀμερικῇ βρῖθουσιν ἀπελπιστικῶν εἰδήσεων ἐπὶ τοῦ λιμοῦ, ὑπ' οὗ πάσχουσιν αἱ κάτοικοι μεγάλου μέρους τῆς αὐτοκρατορίας ταύτης. 50,000 δυστυχεῖς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς χώρας συνσωρεύθησαν εἰς Ἀρακάτην, ἐνθα ἡ θνησιμότης ἐπιτείνεται γιγαντιαίως βήμασι. Ἐν Βαράλβα οἱ λιμοκτονοῦντες καταβροχιζοῦσι πᾶν τὸ προστυχόν, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδ' αὐτῶν τῶν θνησιμαίων ζώων. Εἰς δὲ τὴν κοιλάδα Κερίου τὸ θέαμα τυγχάνει φορικωδέστερον· οἱ ἀποθνήσκοντες τῆς πείνης ἐγκαταλειπόμενοι ἄταφοι καταβροχιζοῦνται ὑπὸ ἀγρίων θηρίων!

— Εἰς τὴν οἰκοδόμησιν καὶ προετοιμασίαν τοῦ μεγάρου τῆς Ἐκθέσεως τῶν Παρισίων εἰργάζοντο 35,000 ἐργάται ἐν τε τῷ Τροκαδέρω καὶ εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Ἀρεως.

— Βεβάζεται ἐκ τινος στατιστικῆς, δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου «Ἀγγελιοφόρου» τῆς Πετροπόλεως καὶ συνταχθείσης ἐπὶ τῇ βᾶσει ἐκθέσεων τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διοικητῶν, ὅτι κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον τοῦ 1878 συνέβησαν ἐν Ῥωσσίᾳ 1,796 πυρκαϊαί, προξενήσασαι ζημίαν 2,259,92 ῥουβλίων. Ἐκ τούτων δὲ 240 ἀποδίδονται εἰς κακούργους, 501 προῆλθον ἐξ ἀπροσεξίας καὶ 1,055 ἐξ ἀγνώστων αἰτιῶν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιχθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 2/14 Μαΐου. — Τὸ πρῶτον σῶμα τοῦ Ἀγγλικοῦ στρατοῦ διετάχθη ν' ἀποπλεύσῃ τὴν 16/28 Μαΐου. Οἱ Ῥῶσοι περιχαρακούνται ἐν ἁγίῳ Στεφάνῳ. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Αὐστρίας εἶπεν ὅτι ἐπίστη ὁ καιρὸς τῆς ἐνεργείας.

ΑΥΓΟΘΕΝ, 3/15. — Ἡ Ἀγγλία πέμπει 30,000 Ἰνδῶν εἰς τὴν λίμνην τοῦ Βάν ὅπως ἀπειλήσωσι τοὺς Ῥώσους τοῦ Καυκάσου. Οἱ Ῥῶσοι τοῦ ἁγίου Στεφάνου στρατοπεδεύουσι 2 1/2 μίλια ἐγγύτερον τῆς Κωνσταντινουπό-

λεως. Ὁ Ἀγγλικὸς στόλος τῆς Κίνας ἀνεχώρησεν εἰς Γιόκχαμιν διὰ τὴν ἐπιτηρήσασθαι τὸν Ῥωσικὸν στόλον τῆς Ἰαπωνίας. Αἱ διαπραγματεύσεις περὶ ἐκκένωσης τῶν φρουρῶν ὑπὸ τῶν τούρκων καὶ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Ῥώσων ἀπέτυχον. Οἱ Ῥώσοι πιεζοῦσι τὴν ἐκκένωσιν ἀπαιτοῦντες τῶν φρουρῶν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 4/16. — Ὁ Σαβούρωφ θέλει παρουσιασθῆ εἰς τὸν Βασιλέα. Ὁ Ἄλζιος ἀπέρχεται αὖθις εἰς Βουκουρέστιον. Ἡ Κυβέρνησις θέλει σχηματίσει ἴδια τάγματα ἐξ ἐπαναστατῶν ὧν τοῦ ἀρχηγοῦ ὑπεδέχθημεν ἐνθουσιωδέστατα.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 4/16. — Ἡ Ῥωσσία ἠγόρασε 700 χιλιάδας ὄπλων ἐξ Ἀμερικῆς. Τῶν Μουσουλμάνων ἐπαναστατῶν καταλαβόντων δύο στενοπορίας τοῦ Αἰμου ὁ Τοτλέβεν ἀπέφασκε τὴν δραστηρίαν αὐτῶν προσβολῆν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 5/17. Ὁ Γορτζακὼρ ἐκαλλιτέρευσε. Ἡ Ῥωσσία παραδέχεται τὴν ἀνεξαρτησίαν ἀπάντων τῶν Χριστιανῶν τῆς Εὐρώπης, τὴν περιστολὴν τῶν ὀρίων τῆς Βουλγαρίας, τὴν συζήτησιν περὶ τῆς παραχωρήσεως τοῦ Βατούμ, ἀλλ' οὐχὶ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Κάρς.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 5/17. — 9,000 Ἰνδῶν ἀφίκοντο εἰς Σουέζ. Οἱ Ῥώσοι τάξαντες βραχυτάτην προθεσμίαν περὶ ἐκκένωσης Σούμλας, Βάρνης καὶ Βατούμ διανοοῦνται νὰ καταλάβωσι τὸ Βουγιουαδέρε. Οἱ τούρκοι ἀντισταθῆνται.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 6/18. — Ἡ Ῥωσσία οὐδὲν ἀποφασίσασα ἔτι ὀριστικὸν ἐξακολουθεῖ τὰς προπαρασκευάς. Ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων ἐν Κωνσταντινουπόλει κρίσιμος τῶν Ῥώσων προχωρούντων ἐγγύτερον καὶ τῶν τούρκων ἐτοιμαζόντων ἄμυναν.

Οἱ τιμωροὶ.

Ἀποδημῶντος ἐξ Ἀμοργοῦ ἐσχάτως πάλιν καὶ ἐπὶ μῆνας τοῦ Ἁγίου Διευθυντοῦ τῆς ἐνταῦθα Μονῆς ἠρωτάτο παρά πάντων καὶ δικαίως ποίαν ἄρα προέκειτο οὗτος νὰ περαιώσῃ σπουδαίαν ὑπόθεσιν ἐν Ἀθήναις, καὶ ποίας ἐμελέτα νὰ ἐπενέγκῃ νέας βελτιώσεις εἰς τὰ τῆς Μονῆς κατὰ τὰς ἐπαγγελίας του! Δὲν ἠγνοεῖτο ὅμως παρ' οὐδενὸς ὅτι ἡ διαδοθεῖσα ὡς ἐπικειμένη καὶ διαταχθεῖσα ἐκλογὴ ἡγουμενοσυμβουλίου ἦτο κυρία τοῦ τελευταίου τούτου ταξιδίου ἀφορμή. Καὶ ἀληθῶς κατώρθωσεν ὁ σεβασμῶς Ἀρχιμανδρίτης τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκλογῆς, διότι δὲν ἔχει τὸ θάρρος νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ ἐλπίσῃ παρά τῶν ἀδελφῶν του τὴν λευκὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ψήφον, καὶ διότι δὲν τῷ εἶναι πολὺ ἀρεστὸν νὰ στερηθῆ τῶν διακοσιῶν του κατὰ μῆνα δραχμῶν. Πλὴν πάντες ἐνόμιζον ὅτι διὰ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ φίλων καὶ διὰ τῶν νομίμων μέσων θὰ ἐπέδιωκε τὴν τοιαύτην ἀναστολήν. Οἱ μηδέποτε ὅμως τὸ ὀρθὸν καὶ δίκαιον ἀναγνωρίσαντες, οἱ διὰ συκοφαντιῶν καὶ κακοήθων μέσων ἔκπαλαι τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἐναντιῶν τῶν ἐπιδιώκοντες, τοιαῦτα καὶ πάλιν ἔπρεπε νὰ ἐφύρῃσι μέσα ὅπως προσωρινῶς ἐπιτύχωσι τοῦ σκοποῦ των. Καὶ ὅτ' ἔτι τῶν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν μηνύσεών των ἐξαντληθεισῶν, ἄτε διὰ μιᾶς ἐκάστης τούτων τῶν αὐτῶν προσώπων περὶ τῶν αὐτῶν πράξεων καταγγελλομένων, ἀνώρουσαν τὰ παλαιὰ των ἀρχεῖα, καὶ ἀντὶ τῶν τούτων νὰ βδελυχθῶσιν ἑαυτοὺς, ἀφῆκαν νὰ παρέλθῃ τῆς μνήμης αὐτῶν τὸ χαρακτηριστικὸν αὐτοῦ παρελθόν, καὶ ἐνεθυμήθησαν μόνον τὴν Μαρῖαν Πλατῆ, καὶ τὸν εὐπιστον ἀδελφὸν αὐτῆς ἐν Ἀθήναις εὐρόντες ἔπεισαν δι' ἐνὸς σάκκου σιμιγδαλίου (ὡς οἱ ἐωρακότες μεμαρτυρήκασι) νὰ καταγγείλῃ ἐνώπιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τὸ κάσφος τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, τὸν ἀγαθὸν πλὴν ἀτυχῆ πρῶτον Ἠγουμένον τῆς Μονῆς Νεόφυτον Κωβαῖον ἐπὶ πράξει ἧς τὴν δημιουργήσιν ἐννεα ὄλα ἔτη ἐφρόνουν ὅτι ἤρκεσαν νὰ ἐξκλείψωσι τῆς μνήμης πάντων τῶν

Ἀμοργίνων. Ἄν ὅμως ἡ μνήμη δὲν βοηθῆ αὐτοὺς εἰς τὰ μὴ συμφέροντα, ἂν τινὲς ἐλησμόνησαν τὰ τότε διατρέξαντα, ἂν ὀλοκλήρως σπεῖρα συκοφαντῶν δὲν ἠδυνήθη τότε ἐν τῇ ἐξέλει νὰ συναρμολογήτῃ τὰ ἀσυναρμολογήτα, καὶ ν' ἀποδείξῃ τ' ἀναπόδεικτα, ἂν μετὰ ἐννεα ἔτη κατώρθωσαν οὗτοι τέλος νὰ εὕρωσι τὸ μέσον τῆς ὑποστηρίξεως τῆς τότε καταγγελίας ἐπὶ τῇ αὐτῇ κατὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου πράξει, ἡ ὑπ' ἀριθ. 8 ὅμως τοῦ 1870 ἀπόφασις τοῦ ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου Θήρας δίδει αὐτοῖς τὸν προσήκοντα χαρακτηρισμὸν καὶ ἀνομολογεῖ τὴν ἀρετὴν καὶ τιμιότητα τοῦ συκοφαντουμένου. Τὰ μέσα ὅμως παριδόντες μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπέβλεψαν, διότι τοιοῦτος ἦτο ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκλογῆς μέχρι προσαγωγῆς τῆς ἀποφάσεως, ὅποτε βεβαίως οὐδεμίαν δύναμιν νὰ γείνη πλέον ἐξέτασις ἐπὶ τῶν ἅπασι ἀποφασισθέντων.

Ἀπόσπασμα δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης συνάπτομεν ὧδε πρὸς διαφώτισιν τῶν ἀμβλυωπόντων ἐκ τῶν Ἀμοργίνων καὶ στιγματισμὸν τῶν συκοφαντῶν.

Τὸ Ἐπισκοπικὸν Δικαστήριον Θήρας κλπ.

Διὰ ταῦτα καὶ δυνάμει τοῦ β' άρθρου τοῦ Σ' Νόμου, τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ἰδὼν τοὺς κανόνας ΟΕ' τῶν ἀποστόλων ΣΓ' τῆς Β' καὶ τῆς Δ' καὶ ἡ καὶ ἰθ' τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου εὐρίσκει τὸν κατηγορούμενον ἀνέροχον τῆς κατ' αὐτοῦ ἐπὶ βιασμῶ κατηγορίας τῆς μνηστρίας Μαρῖας Μ. Πλατῆ, καὶ κηρύττει αὐτὸν ἀθῶον καὶ ἀπηλλαγμένον ἀπὸ τῆς κατ' αὐτοῦ ταύτης κατηγορίας τῆς αὐτῆς Μαρῖας Μ. Πλατῆ.

Κατόπιν λοιπὸν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, τὴν ὅποιαν οἱ ὀρθῶς τυμβωρύχοι ἀποκαλούμενοι ἐκολακεύοντο νὰ νομιζῶσιν ὡς μὴ ὑπάρχουσαν, καὶ μετὰ τῶσων ἐτῶν ἐλεγχον διὰ τὴν ἀθῶον συκοφαντίαν, ἰδόντες ἀποτυχόντας τοὺς σκοποὺς των ἐκ τῶν τελευταίως χαλκευθεισῶν πάλιν καταγγελιῶν, κατέφυγον εἰς τὰ παλαιὰ των κατὰστιχα, ἀπὸ τὰ ὅποια φαίνεται, δὲν εὗρον ἐσβεσμένον τὸ χρέος τοῦτο, καὶ ἐζήτησαν τὴν πληρωμὴν, φρονούντες ἀπολεσθεῖσαν τὴν ἐξορλητικὴν ἀπόδειξιν. Ἄν δὲ τότε αἱ αἰτιολογίαι τῆς ἀποφάσεως ἐχαρακτήρισαν αὐτοὺς συκοφάντας, πῶς θέλει ὀνομάσει τούτους ἡ νέα ἀπόφασις; Ὅθ' ἐπινοήσωσιν ἄρα γε κινῆν πάλιν μέσον ὅπως ἀναβληθῆ ἡ ἐκλογὴ; Νεώτερον βεβαίως ταξιδίδιον τοῦ Γενναδίου εἰς Ἀθήνας θὰ χρειασθῆ, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι δύσκολον, διότι μεταβαίνει πάλιν λόγῳ ὑπηρεσίας (!) τῆς Μονῆς, ἡ ὅποια ἀντέχει εἰς πληρωμὴν ἐκτάκτων τοιούτων ἐξόδων. Ἀμφιβάλλομεν ὅμως ἂν θὰ εὕρεθῃ ἄλλος Πλατῆς ἐν Ἀθήναις.

Εἰς Ἀμοργίνοσ.

Ἄριθ. 7,947.

Τοιχοκόλλητον Γραμματίον ἦτοι

Ἐκθεσις δηλοποιήσεως πλειστηριασμοῦ.

Ὁ κλητῆρ τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου Σπυρίδων Ζορμπάνος Δηλοποιεῖ ὅτι Δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7,306 καὶ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1868 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου ὑποθηκοδανείου τοῦ συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως Πέτρου Πολυδώρου γενό-

μενον μεταξὺ τοῦ δανειστοῦ Κυρίου Φραγκούλη Σαλάχα κατοικοῦ ἄνω Σύρου, παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του Φραγκίσκου Σαλάχα υἱοῦ του, καὶ τῶν ἀποβιωσάντων ὀφειλετῶν Φραγκούλη καὶ Μάρκου Δούναβη ἀδελφῶν, δι' οὗ ὑποθηκοδανείου ἐμφαίνεται ὅτι οἱ ῥηθέντες Δούναβη ἐδανείσθησαν καὶ ἔλαβον παρὰ τοῦ ῥηθέντος Σαλάχα δραχμὰς ἀγοραίας οὐκὼ χιλιάδας πλη-

(ἔπεται συνέχεια).